

снхх по Саксоніѣ, Брандебургіѣ, Пруссіѣ, Полшіѣ, Унгаріѣ и Трансилваніѣ, гдѣ-то число-то имъ чрѣзь голѣмы-тѣ мѣчнотіи много ся намали. *Колменіусъ*, кой-то побѣгнѣ въ Полшіѣ, и тамъ въ 1632 годинѣ ся посвяти за Епископъ на распрѣснѣты-тѣ Братія († 1671) пише: «Господь дойде върхъ тѣхъ като еднѣ бурѣ, и разори като съ едно наводненіе, вѣтхѣ-тѣ си хубавѣ градинѣ като въ еднѣ ношѣ. Благородни-тѣ имъ ходихѣ съ веригы и крѣвь-та на настоятели-тѣ имъ течеше като водѣ. Отъ много-то стотины църквы кой-то бѣхѣ за радость и въсхыщеніе на сърдца-та имъ, не имъ останѣ нито еднѣ. Пастыри-тѣ имъ ся испѣдихѣ и стада-та ся прѣдадохѣ на наемници-тѣ. Онова кое-то бѣше останѣло отъ гоненіе-то, това изяде заточеніе-то. Почти всичкы-тѣ проповѣдници, настоятели и помощници изчезнѣхѣ и азъ останѣхъ самичѣгъ, съ единѣ сътрудникъ въ Полшіѣ.» Само нѣколко скрѣти остатѣци на църквѣ-тѣ на Братія-та упазихѣ Евангелско-то ученіе тайно по между си, и държахѣ събранія-та си прѣзь ноши-тѣ въ зимници и пещеры съ страхъ и трепетъ. Множество-то станѣ или подаде видѣче е станѣло Католици.

Нѣ въ 1715 станѣ едно събужданіе между Моравци-тѣ въ Фулнекъ, както и между Бохемци-тѣ въ *Литицѣ*, кое-то иззыка ново гоненіе. *Христіанъ Давидъ*, единѣ дърводѣлецъ отъ Моравіѣ, ся запозна съ графа *Цинцендорфъ* въ Лаузицѣ; кой-то е былъ единѣ младъ придворный